

Gattes Bedkommende fra Vægt til Stykketal. Af de under Nr. 94 i Loven af 1863 faldende Varer, som, forsaavidt de ere af Manufakturstoff, fremtidig, skulle behandles efter Reglerne for Vordug m. m., anslaaes den fremtidige Indtægt til omtrent 10 Kr. De under Nr. 95 i Loven nævnte Silkehatte m. m. ville efter Udkastets Position 102 være at fortolde med 4 Kr. pr. Pd. + 50 pCt. og antages herefter, at ville give omtrent 2000 Kr. De under Nr. 96 i Loven indbefattede Filthatte og andre Hatte samt Huer og Ra-sjetter af Uldgods skulle efter Udkastets Position 99 erlægge en Told af 20 Dre pr. Stk. + 50 pCt. og antages herefter at ville give en Indtægt af 100,000 Kr. De under Nr. 97 i Loven hørende Hatte, af hvilke en ringe Del af Straa eller Silke hidtil er fortoldet med 40 f. pr. Stk. (se Position 59 nedenfor) + 50 pCt., og de fleste af Tyl, Filt o. desl. hidtil ere fortolde med 64 f. pr. Pd. + 50 pCt., antages herefter at ville give en Indtægt af omtrent 2500 Kr.

Varegruppen Klædningsstoffer antages saaledes ialt at ville give en Indtægt af omtrent 311,000 Kr.

Den anden Underafdeling i Forslaget omhandler "Filt til Skibsforbudning, Tagbedækning og lignende Brug". I Loven af 1863 er denne Vare under Position 137 sat til en Told af 0,5 f. pr. Pd. og har med en Indførsel af 55,804 Pd. givet en Indtægt af 581 Kr. Varens Anvendelse, Forholdet mellem dens Verdi og Vægt, navnlig naar den indkommer tjæret, samt Toldsaftens Mangel paa finantfiel Betydning have bevirket det foreliggende Forslag om Toldfrihed.

Udkastets tredje Underafdeling omfatter Vordug samt spartlede, lakerede, ferniserede, med Gummi, Guttaperka eller Olie gennemtrukne eller paa lignende Maade behandlede, saa og tjærede eller med Emergel, Sand eller deslige bestrøede Manufakturvarer. Med Hensyn til disse Varer fastsætter Loven af 1863, at de, naar Toldvæsenet kan bedømme Stoffet, skulle fortoldes som dette, dog at, hvis Stoffet er helt eller tilbids af Silke, Varen fortoldes efter Løbe-Nr. 138 med 48 f. pr. Pd.; kan Toldvæsenet ikke bedømme Stoffet, bliver Varen efter Løbe-Nr. 139 at fortolde med 16 f. pr. Pd. Af disse Positioner har førstnævnte med en Indførsel af 40 Pd. givet en Indtægt af 40 Kr. og sidstnævnte med en Indførsel af 796 Pd. en Indtægt af 265 Kr. Da den hidtidige Fortoldningsmaade efter Stoffet for endel af disse Varers, navnlig for de groveste og vægtfuldestes Bedkommende, maa anses som ubillig

og som en Hindring for Indførselen, idet flere deslige Varers Vægt efter den anvendte Behandling kan overstige de oprindelige Manufakturvarers Vægt endog flere Gange, hvilket f. Ex. gjælder Emergellærred, er det, for at lette Indførselen af disse industrielle Hjælpstoffer m. m., samt efter fremmede Tariferes Exempel, i Udkastet foreslaaet at udsøndre deslige meget grove Varer som en særlig Position, Nr. 86, med en lav Toldsaft 8 Dre pr. Pd. For de andre Varers Bedkommende er Bestemmelsen i Loven af 1863 om den forskjellige Fortoldningsmaade, eftersom Toldvæsenet kan bedømme Stoffet eller ikke, foreslaaet at skulle bortfalde, idet der efter den indvundne Erfaring tør gaas ud fra, at det ifkun i meget sjældne Tilfælde vil være umuligt for Toldvæsenet nøagtig at bedømme Stoffet, og en særlig Regel ikke findes nødvendig for disse meget lidt betydende Tilfældes Skyld, i hvilke Fortoldningen kan ske efter Skjøn og saavidt mulig tilveiebragt Oplysning om Gjenstandenes Bestaaffenhed; i Stedet for er bestemt, at Varer med Stof helt eller delvis af Silke skulle fortoldes som de lavest beskattede Silkevarer, der i Udkastet ere ansatte til Told 1 Pd. 1 Kr. 50 Dre, samt at andre Varer skulle fortoldes efter Stoffet.

Den fremtidige Indtægt af de i den nydannede Position opførte Varer, hvis Indførselsmængde ikke usandsynlig vil tiltage, anslaaes til 1,400 Kr.

I Loven af 1863 ere „malede“ Manufakturvarer indbefattede under den her nævnte Underafdeling. Da deslige Varer, saaledes f. Ex. malede Kullegardiner af Bomuldstøi, ikke formenes at burde behandles anderledes end lignende farvede Varer, er Ordet „malede“ udeladt i nærværende Forslag.

Udkastets fjerde Underafdeling under Manufakturvarer omfatter „Garn, Traad, Tøvværk m. m.“ Det første Nummer i denne Underafdeling svarer til Løbe-Nr. 243 i Loven af 1863 „Tøvværk af vegetabiliske og animalske Stoffer, alle Slags“. Det er ansat for at være korrektere og i hvert Fald lettere for Overfigten at indordne de paa-gældende Varer paa dette Sted. Medens Grændsebestimmelsen for, hvad der vil være at hense til Tøvværk, og hvad der skal behandles som Seil- og Vindegarn eller Snore, er den samme som nu, er derimod Afgiften af Hensyn til de simple Vare-sorter, nedsat fra 1 f. pr. Pd. til 1,5 Dre pr. Pd. Toldfrihed for Tøvværk, hvorefter er fremsat Ønske i Skibsfaartens Interesse, har ikke kunnet bringes i Forslag, for ikke derved, i Modstridning til Fremgangs-